

Dispozitivul

Refuzul de a remite un dispozitiv de conectare la rețeaua privată virtuală a avocaților, emis de autoritățile competente ale unui stat membru unui avocat înscris în mod corespunzător în baroul unui alt stat membru, doar pentru motivul că nu este înscris în baroul celuilalt stat membru în care dorește să își exercite profesia de avocat în calitate de liber prestator de servicii, în cazurile în care obligația de a acționa în colaborare cu un alt avocat nu este impusă prin lege, constituie o restricție privind libera prestare a serviciilor, în sensul articolului 4 din Directiva 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați, interpretat în lumina articolului 56 și a articolului 57 al treilea paragraf TFUE. Revine instanței de trimitere atribuția de a verifica dacă un asemenea refuz, având în vedere contextul în care este exprimat, răspunde într-adevăr obiectivelor de protecție a consumatorilor și de bună administrare a justiției susceptibile să îl justifice și dacă restricțiile care rezultă nu sunt disproporționate în raport cu aceste obiective.

(¹) JO C 165, 10.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 11 mai 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajowa Izba Odwoławcza – Polonia) – Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik/Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

(Cauza C-131/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Achiziții publice — Directiva 2004/17/CE — Principii de atribuire a contractelor — Articolul 10 — Principiul egalității de tratament a ofertanților — Obligația entităților contractante de a le solicita ofertanților să își modifice sau să își completeze oferta — Dreptul entităților contractante de a reține garanția bancară în caz de refuz — Directiva 92/13/CEE — Articolul 1 alineatul (3) — Proceduri privind căile de atac — Decizie de atribuire a unui contract de achiziții publice — Excludere a unui ofertant — Acțiune în anulare — Interesul de a exercita acțiunea]

(2017/C 239/17)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Krajowa Izba Odwoławcza

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Archus sp. z o.o. și Gama Jacek Lipik

Pârâtă: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

cu participarea: Digital-Center sp. z o.o.

Dispozitivul

1) Principiul egalității de tratament al operatorilor economici, enunțat la articolul 10 din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale, trebuie să fie interpretat în sensul că se opune ca, în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice, autoritatea contractantă să îi solicite unui ofertant să furnizeze declarațiile sau documentele a căror comunicare era impusă prin caietul de sarcini și care nu au fost comunicate în termenul stabilit pentru depunerea ofertelor. În schimb, acest articol nu se opune ca autoritatea contractantă să îi solicite unui ofertant să clarifice o ofertă sau să îndrepte o eroare materială vădită pe care ar conține-o aceasta, cu condiția însă ca o asemenea solicitare să fie adresată oricărui ofertant care se află în aceeași situație, ca toți ofertanții să fie tratați în mod egal și loial și ca această clarificare sau această îndreptare să nu poată fi asimilată depunerii unei noi oferte, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

- 2) Directiva 92/13/CE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 trebuie să fie interpretată în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în cauza principală – în care, în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice, au fost prezentate două oferte, iar autoritatea contractantă a adoptat două decizii simultane, de respingere a ofertei unuia dintre ofertanți și, respectiv, de atribuire a contractului în favoarea celuilalt –, ofertantul exclus, care formulează o cale de atac împotriva acestor două decizii, trebuie să poată solicita excluderea ofertei ofertantului câștigător, astfel încât noțiunea „un anumit contract” în sensul articolului 1 alineatul (3) din Directiva 92/13, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66, poate viza, dacă este cazul, eventuala inițiere a unei noi proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice.

(¹) JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 18 mai 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Craiova – România) – Fondul Proprietatea SA/Complexul Energetic Oltenia SA

(Cauza C-150/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Creanță deținută de o societate al cărei capital este deținut în majoritate de statul român, față de o societate al cărei unic acționar este acest stat — Dare în plată — Noțiunea „ajutor de stat” — Obligație de notificare către Comisia Europeană)

(2017/C 239/18)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Craiova

Părțile din procedura principală

Apelantă-reclamantă: Fondul Proprietatea SA

Apelantă-pârâtă: Complexul Energetic Oltenia SA

Dispozitivul

- 1) În împrejurări precum cele din cauza principală, decizia unei societăți deținute în majoritate de un stat membru de a accepta, cu scopul stingerii unei creanțe, o dare în plată a unui activ care este proprietatea altei societăți al cărei unic acționar este acest stat membru și de a achita o sumă corespunzătoare diferenței dintre valoarea estimată a acestui activ și cuantumul acestei creanțe este de natură să constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE dacă

- această decizie constituie un avantaj acordat direct sau indirect prin intermediul resurselor de stat și este imputabilă statului,
- întreprinderea beneficiară nu ar fi obținut facilități comparabile de la un creditor privat și
- decizia menționată este de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre și să denatureze concurența.

Revine instanțelor naționale sarcina de a verifica dacă aceste condiții sunt îndeplinite.

- 2) În cazul în care o instanță națională califică drept ajutor de stat decizia unei societăți deținute în majoritate de un stat membru de a accepta, cu scopul stingerii unei creanțe, o dare în plată a unui activ care este proprietatea altei societăți al cărei acționar unic este acest stat membru și de a achita o sumă corespunzătoare diferenței dintre valoarea estimată a acestui activ și cuantumul acestei creanțe, autoritățile statului membru menționat au obligația de a notifica acest ajutor Comisiei Europene înainte de punerea sa în aplicare, în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE.

(¹) JO C 200, 6.6.2016